

# РЕШЕНИЕ

№ 6583

гр. София, 30.10.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав**, в публично заседание на 01.10.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова**

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10287** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При секретаря Емилия Митова като разгледа докладваното от съдията дело №10287 по описа за 2012 година, за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.156 и сл. от ДОПК, във връзка с чл. 4 от ЗМДТ.

Жалбоподателят [фирма], ЕИК-[ЕИК], представлявано от управителя с адрес за призоваване [населено място], [улица][жилищен адрес] обжалва Ревизионен акт № 21-299/23.07.2012 г. издаден от Е. А. Й. - главен инспектор в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” При Столична Община.

Твърди в жалбата до съда, че на 4.08.2012 г.е връчен ревизионен акт, издаден на основание чл. 199, ал.3, т. 1 от ДОПК, с който на дружеството са определени задължения в размер на 5151,53 лв., данък върху недвижимите имоти, за периода 01.01.2007г. - 31.12.2011 г. и лихва за данъка върху недвижимите имоти в размер на 1235,14 лв., такса битови отпадъци, за периода 01.07.2007 г. - 31.12.2011 год., в размер на 16716,94 лв., както и лихва върху таксата за битови отпадъци в размер на 5092,10 лв.

Поддържа, че актът е издаден в нарушение на процесуалния закон, тъй като ревизията е извършена по ДОПК. В чл.7 на ДОПК са посочени кои са компетентните органи за извършване на действия по този кодекс и това са органите по приходите при НАП. Ревизията е възложена на основание на чл.112 на ДОПК, в който също е посочен компетентния орган за възлагане на ревизия, а именно териториалната дирекция на НАП.

В смисъла на гореизложеното ревизията е възложена и извършена от некомпетентен орган по ДОПК, поради което издаденият акт не може да поражда правни последици и с него не могат да бъдат определяни задължения.

В § 2 на допълнителните разпоредби на ДОПК е посочено, че за случаите, които не попадат в разпоредбите на ДОПК, се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК, които в случая с ревизионния акт, не са приложени.

Счита, че независимо, че кметът не е орган по ДОПК, спазил записаното в ревизионния акт и го обжалвал пред Кмета на столична община. Не получил отговор на жалбата в законоустановения срок, поради което намира, че е налице мълчаливо потвърждаване на акта.

Освен процесуалните нарушения, водещи до нищожност на ревизионния акт, жалбоподателят твърди, че са допуснати и такива, свързани с неприлагане на доказателствата, въз основа на които е издаден РД и РА.

При горните фактически твърдения моли, съдът да прогласи за нищожен оспорения ревизионен акт.

Ответната страна-Кмета на Столична община в качеството си на решаващ орган по смисъла на ДОПК, счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Страните претендират сторените и доказани по делото разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Настоящото административно производство е образувано по постъпила жалба рег. № 2600-6914/17.10.2012 г. по опис на Столична община подадена от [фирма] срещу РА № 21-299/23.07.2012 г., която е изпратена в АССГ преди изтичане на срока за произнасяне по същество с мотивирано Решение на решаващия орган - Кметът на Столична община. Последният съобразно чл.4 от ЗМДТ, има правомощия вменени му с разпоредбата на чл.155, ал.1 от ДОПК, обнародван ДВ, бр. 14/2011 г. в сила от 15.02.2011 г., а именно да разгледа жалбата по същество и да се произнесе с мотивирано решение в 60-дневен срок от изтичане на срока по чл.146 от ДОПК. Според последната норма, в 7-дневен срок от получаване на жалбата органът, чрез когото е подадена, е длъжен да комплектува преписката и да я изпрати на компетентния за решаването ѝ орган, т.е. срокът е 67 дни. Той е започнал да тече на 29.08.2012 г. и изтича на 5.11.2012 г. - вкл.-понеделник, към която дата няма произнасяне от страна на кмета на СО по жалбата на дружеството против оспорения ревизионен акт. Налице е следователно мълчаливо потвърждаване на акта от страна на кмета на СО и към настоящия момент. Затова жалбата до съда не е преждевременно подадена, така както се твърди от процесуалния представител на ответната страна в хода на съдебното производство. В случая не се прилага нормата на чл.129 от АПК, доколкото има специален текст в ДОПК, досежно правомощията на решаващия орган при постъпила жалба против оспорения РА.

Със Заповед №РД-09-3917 от 21.10.2008г. кметът на СО и на осн.чл. 44, ал.2, от ЗМДТ във вр. с чл. 4, ал.3 и ал.4 от ЗМДТ, е определил лицата за органи по приходите, които да извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, изброени по длъжности от Дирекция „ПАМДТ” при СО.

Със Заповед №РД-15-1059 от 02.03.2012г. на осн.чл. 16, ал.2 и ал.3 от Закона за

държавния служител, кметът на СО е възложил на Р. И. Б. –главен експерт в отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване“ към Дирекция ПАМДТ при СО, да изпълнява задълженията на началник отдел Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване към Дирекция ПАМДТ за срок от 01.03.2012г. до 31.08.2012г. вкл.

Със Заповед №РД-15-2352 от 11.09.2011г. кметът на СО, е преназначил Р. Б. на длъжност главен инспектор в сектор „Ревизионен контрол“ към Дирекция ПАМДТ, считано от 02.05.2011г. С друга Заповед № РД-15-2348 от 11.05.2011г., на същата е възложено от кмета на СО, да изпълнява и функциите на Началник сектор РК към Дирекция ПАМДТ.

Със Заповед №РД-15-6350 от 30.07.2009г. на кмета на СО, тя е назначена за държавен служител на длъжност Главен експерт в Дирекция ПАМДТ.

Със Заповед № МДТ-6600-102/21.02.2013 г. на директор на Дирекция „ПАМДТ“ – СО и след постановяване на процесния ревизионен акт, Директорът на Дирекция ПАМДТ на осн.чл. 112 ал.2, т.1, от ДОПК и чл.5, ал.5 от ЗМДТ, е посочил компетентните длъжностни лица- Р. Б. и П. И. да възлагат ревизии по ЗМДТ.

Със Заповед № РД-15-2076/09.04.2012 г. на кмета на СО, за служебно правоотношение, на П. И. е определено трудово възнаграждение за заеманата то нея длъжност Гл.инспектор в Отдел „Ревизионен контрол“ към Дирекция ПАМДТ.

Със Заповед № РД-15-2350/11.05.2011 г. на кмета на СО, П. И. е назначена на длъжност Главен инспектор в същия отдел, а със Заповед № РД-15-1308/23.03.2011 г. за служебно правоотношение на кмета на СО, е определено и съответното възнаграждение.

Със Заповед № РД-15-9818/26.11.2009 г. на кмета на СО, Н. е назначена и за държавен служител.

Със Заповед № РД-15-710/14.02.2013 г. на кмета на СО, Р. Б. е преназначена на длъжност „Началник отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване““ към Дирекция ПАМДТ.

Със Заповед № РД-15-1059/02.03.2012 г. на кмета на СО, на Б. са възложени да изпълнява функциите на Началник отдел за периода от 01.03.2012г. до 31.08.2012г. вкл.

Със Заповед за възлагане на ревизия №21-058/21.02.2012г. е възложена ревизията на [фирма] за данък върху недвижимите имоти от 01.01.2007г. до 31.12.2011г. и такса „битови отпадъци“ от 01.01.2007г. до 31.12.2011г., издадена от П. И. на Длъжност Главен инспектор към Дирекция ПАМДТ при СО.

Същата е компетентна единствено да възложи ревизия по ЗМДТ по реда на чл. 112 от ДОПК според Заповед №9301-67 от 04.05.2011г. на Директора Дирекция ПАМДТ/стр.6 от делото/.

Със З. № 21-216 от 05.06.2012г. г-жа Б. /компетентен орган съобразно последната заповед/ и в качеството си на и.д. Началник отдел „Контрол и правно-нормативно обслужване“ е определила Е. А. Й. на длъжност Гл. Инспектор, за компетентен орган по издаването на РА на жалбоподателя. Заповедта е връчена на представител на ревизираното дружество на дата 05.06.2012г.

На дружеството е издаден и Ревизионен доклад №21-191/21.05.2012г., връчен на жалбоподателя на 22.05.2012г.

Р. акт е връчен на жалбоподателя на 14.08.2012г. Задълженото дружество е оспорило акта в преклузивния 14 дневен срок, като жалбата е подадена на 28.08.2012г. видно от

пощенско клеймо на приложен по делото плик на стр. 10.

Жалбата до съда е подадена чрез Кмета на СО на дата 17.10.2012г. т. с. преди изтичане на 67 дни, в които решаващият орган следва да се произнесе относно административното оспорване на акта.

Ответникът е поискал от жалбоподателя съответните писмени доказателства по ревизията, за което е съставено и искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № 195/21.02.2012г.

В този смисъл съдът е приел като доказателства по делото копие на декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ вх. №0064/31.01.2000г., копие на декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ вх. № 13-00-09-000177/30.06.2010 г., копие на декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. №13-1779/30.06.2010 г., копие от Договор за покупко-продажба на „складово помещение“, (склад №3) от 12.10.1998г., вписан в книгите за вписване том XI, №253, вх. рег. №20207.

За установяване на дължимите и внесени суми по данък сгради и такса смет, жалбоподателят представя в хода на ревизионното производство справки за дължими и внесени суми за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 2007г.-2011г., представени от отдел МДТ район „Надежда/В.“, оборотна ведомост на [фирма] за периода 2008г., счетоводен баланс на [фирма] за периода 2007-2010г., писмо от Началник отдел МДТ „Надежда/В.“ с изх. №СО-05-0185/21.03.2012г. писмо до Дирекция „Регулиране на търговската дейност“ с изх. №МДТ-6600-130/20.03.2012г.;

Със жалбоподателя е допуснато пряко договаряне за ревизирия период, за което са издадени заповеди за допускане на пряко договаряне №РД-09-1947/14.12.2006г. и заповед за допускане на пряко договаряне №РД-09-3163/18.12.2007г., заповед за допускане на пряко договаряне №РД-09-4927/22.12.2008г., заповед за допускане на пряко договаряне №РД-09-2553/18.12.2009г., заповед за допускане на пряко договаряне №РД-09-2389/14.12.2010г.

С искане за извършване на насрещна проверка №325/19.03.2012г., е направена такава на дружествата, които са извършвали сметосъбирането, посочени по-долу в мотивите на съда.

Допълнително съдът е приел като доказателства и писмо от Столичен инспекторат с изх. №СИ6701-356/1/06.04.2012г., както и писмо до Началник отдел МДТ „Надежда/В.“ с изх. №465/23.04.2012г., както Удостоверение за данъчна оценка по чл.3, ал.2 от приложение №2 към ЗМДТ с изх. №СО-05-0321/25.04.2012г.

Със заповеди на компетентния общински орган, са определени границите на територията, в която се извършва оторизирано сметосъбиране, а именно заповед №РД-09-1105/30.10.2006г. за определяне на границите на територията на район „Надежда/В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2007г., заповед №РД-09-2290/29.10.2007г. за определяне на границите на територията на район „Надежда/В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2008г., заповед №РД-09-3995/31.10.2008г. за определяне на границите на територията на район „Надежда/В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2009г., заповед №РД-09-1552/29.10.2009г. за определяне на границите на територията на район „Надежда/В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2010г., заповед №РД-09-1792/29.10.2010г. за определяне на границите на територията на район

„Надежда/В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2011 г.

Установява се от приетите решения на СОС и констатациите в РД, които съдят възприема, че същият бил компетентен да определи за всяка календарна година размерът на такса „смет“. По-конкретно това са Решение №34 от 25.01.2007 г. на Столичен общински съвет за определяне размера на такса битови отпадъци за 2007г., Решение №87 от 28.02.2008 г. на Столичен общински съвет за определяне размера на такса битови отпадъци за 2008г., Решение №34 от 29.01.2009 г. на Столичен общински съвет за определяне размера на такса битови отпадъци за 2009г., Решение №765 от 17.12.2010 г. на Столичен общински съвет за определяне размера на такса битови отпадъци за 2010г., Решение №33 от 27.01.2011 г. на Столичен общински съвет за определяне размера на такса битови отпадъци за 2011 г.

Видно е от Протокол за присъединяване, опис на протоколи за район „Надежда“ за периода от 2007-2011г., фактура за изплатени разходи от Столична община на съответните фирми, за периода 2007-2011г, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за периода 2007-2011г., констативни протоколи за същия период, обобщени констативни протоколи за периода 2007-2011г., съответно за „Консорциум АЕС-Х-Б. П.“, [фирма], [фирма], че тези дружества са осъществявали услуга сметосъбиране на дружеството и за периода на ревизията.

Към РА и РД съдят е приел като писмено доказателство и лихвен лист с установените лихви за забава на плащане на задължението на жалбоподателя, по повод на което същият е подал жалба от [фирма] срещу ревизионен доклад №21-191/21.05.2012г., писмо до Началник отдел МДТ „Надежда/В.“ №664/20.06.2012г., писмо до Управителя на [фирма] №670/20.06.2012г., респ. получил е отговор от Началник отдел МДТ „Надежда/В.“ обективизиран в писмо № СО-05-0505//27.06.2012г.

Установява се от приетия като доказателство по делото РА, че същият се издава заради извършената на дружеството ревизия за задължения по данък върху недвижими имоти от 01.01.2007 год. до 31.12.2011 год. и такса битови отпадъци от 01.01.2007 год. до 31.12.2011 год.

Ревизиращите органи след възражението на жалбоподателя против издадения РД, са изискали копия от платежни документи с писмо с изх.№664/20.06.2012г. за платени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци на [фирма] на територията на ПАМДТ район „Надежда“, за периода 2007г.-2011г. Приложени са копия на приходни квитанции и плащанията са отразени в таблиците по партиди в настоящия акт.

По отношение на данък недвижими имоти, съдят намира за установено от РД и РА, че се касае за имот собствен на дружеството, представляващ земя и сграда, находящ се: [населено място], район „Надежда“ , [улица]. Имотът е деклариран с данъчна декларация по чл. 17 ал.1 от ЗМДТ.

Според ревизиращите, оборотни ведомости за ревизирувания период не са представени, с изключение на периода 01.01.2008-31.12.2008г. Съгласно подадената от фирма [фирма] декларация с вх. № 13-00-09/000177/30.06.2010г. общата стойност на имота възлиза на 483 017,13 /четиристотин осемдесет и три хиляди и седемнадесет лева и 13 ст. /, в т.ч. за земя 89 500,00 лв. и за сгради 398 517,13 лв.

Ревизиращите констатира, че за част от ревизирувания период е определена отчетна стойност на имота, а за периода 01.01.2011 г. - 31.12.2011 г., съгл. чл. 19 от ЗМДТ,

данък недвижими имоти за нежилищните имоти на предприятията, определя върху по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка. Относимо в този случай е Приложение № 2 от ЗМДТ.

С писмо с изх.№ 465/23.04.2012г. до Началник отдел МДТ „Надежда/В.” е изискана служебно данъчна оценка за имота. Данъчната оценка на имота е с вх.№ 545/08.05.2012г. находящ в [населено място], район „Надежда”, Военна рампа - Запад II част за земята е 107 904,00 лв., на сградите общо 965 205,10 лв. /в т.ч. склад - 742 519,70 лв. и навес - 222 685,40 лв./. Данъчната оценка е по-високата от двете и е основа за облагане.

2011г.

На база направените изчисления и представени от отдел МДТ район „Надежда/В.” справки за дължими и внесени суми за данък недвижими имоти за периода 2007г.-2011г., ревизиращите са съставили таблица и определили размера на задължението на дружеството.

След извършения анализ и съпоставка на данните между фирма [фирма] и от отдел МДТ район „Надежда/В.” същите са приели за установено и, че фирма [фирма] дължи за данък върху недвижимото имущество на територията на отдел ПАМДТ „Надежда/В.” сумата от 6 386,67 лв., в т.ч. за главница 5 151,53 лв. и за лихва 1 235,14 лв.

По отношение на такса битови отпадъци за същия имот, ревизиращите в РА установяват, че за имота е направено писмено запитване до Дирекция „Регулиране на търговската дейност" с изх.№ МДТ 6600-130/20.03.12г. В отговор е получено писмо с вх.№МДТ-6600-130(1)/27.03.2012г., с което приложено да изпратени заверени копия на: Заповед №РД-09-1947/12.12.2006г., №РД-09-3163/18.12.2007г., №РД-09-4972/22.12.2008г., №РД-09-2553/18.12.2009г. и №РД-09-2389/11.12.2010г. за допускане на пряко договаряне за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти находящи се в [населено място], м. „Военна рампа -Запад II част” за периода 2007-2011г.

Изискано е становище от Столичен инспекторат за извършване на насрещна проверка №325/19.03.2012г. Становището на РИ „Надежда" с изх.№ СИ 6701-356/1/05.04.2012г. е, че фирма [фирма] има сключен договор по чл.24 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

Съгласно заповеди на кмета на Столична община, издадени на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2007г.-2011г./, подробно посочени в РА/за Район „Надежда/В.”, имотът на [фирма], попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Ревизиращите са констатирани, че за периода 2007г.-2011г. не били подавани декларации по чл.23 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги /НОАМТЦУПСО/, предоставяни от Столична община за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се ползват през годината. Имало и издадени заповеди /по ревизионния акт/ на Кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за периода 2007 г.- 2011г., на основание чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО.

След извършения анализ и съпоставка на данните между фирма [фирма] и

от отдел МДТ район „Надежда/В.“ ревизиращите установяват, че фирма [фирма] дължи за такса битови отпадъци на територията на отдел ПАМДТ „Надежда/В.“ сумата от 21 809,04 лв., в т.ч. главница 16 716,94 лв. и лихва 5 092,10 лв.

Извършените фактически разходи относно сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане в депа или други съоръжения, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, са предоставени с писма от Директора на дирекция „Финанси“. Каса е се за извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване за периода 2007г.-2011г. и за извършени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения за периода 2007г.-2011г.

Според заключението на вещото лице и поясненията дадени в съдебно заседание на 01.10.2013г., което съдът възприема като вярно и безпристрастно дадено, независимо от оспорването му от страна на ответника, както и действащата за всяка година на ревизирания период нормативна уредба, съдът приема за установено, че съгласно Наредбата за определяне на размера на местните данъци и такси/Наредбата/, се уреждат отношения, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Столична община.

Според чл. 7 с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях.

В чл. 16 на Наредбата е посочено, че данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

В чл. 17/1/ изм. с решение № 766 от Протокол № 54 от 17.12.2009 г. /данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложения № 2 от ЗМДТ.

В допълнителните разпоредби към ЗМДТ т. 17/ ДВ бр. 119 от 2002 г. в сила от 01.01.2003 г. /е посочено следното -„отчетната стойност“ е стойността при счетоводно завеждане на актива или обезценка /преоценъчна стойност/ на актива, когато е извършена оценка след предварителното му счетоводно завеждане.

С декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ за дължимия данък върху недвижимите имоти вх. № 0067/31.01.2001 г. от [фирма] с БУЛСТАТ[ЕИК] на адрес Н. „Военна рампа –запад“, е деклариран следния имот: земя 4800 предназначена за склад на стойност 89500 лв.

В декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ за дължимия данък върху недвижимите имоти вх. № 13-00-09000177/30.06.2010 г. от С. Е. с БУЛСТАТ[ЕИК] на адрес Н. „Военна рампа –запад“, са декларирани следните недвижими имоти: земя с дата на придобиване 12.10.1998 г. предназначена за склад на стойност 89500

лв.; склад и офис с дата на придобиване 23.06.2006 г., с предназначение за склад с отчетна стойност 383823,11 лв., навес с дата на придобиване 17.11.2005 г. с предназначение за склад с отчетна стойност 9694,02 лв. Общата стойност на имота е 483017,13 лв.

Според вещото лице за счетоводни цели отчетната стойност е стойността на актива, като от стойността на придобиване се извадят начислените амортизации.

Съдът приема за установено и въз основа на констатациите на вещото лице С., че съгласно приложената в доказателствената част оборотна ведомост за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г. по сметка 201 Земи, е посочена стойност в размер на 89500 лв.; по сметка 203 Сгради и конструкции, е посочена стойност на придобиване 393517,13 лв. и начислени амортизации на същите в размер на 76698,70 лв. т.е остатъчната стойност на сградите е 316818,43 лв.

Въз основа на констатациите на вещото лице, следва да се приеме от съда и, че по приложената по делото инвентарна книга на дълготрайните активи към 01.01.2008 г. по сметка 201 Земя, е посочено терен 4800 кв.м. [улица] амортизационна стойност 89500 лв.. По сметка 203 Сгради са посочени следните имоти: складова база и офис със стойност на придобиване 383823,11 и начислени амортизации в размер на 77298,41 лв., остатъчна стойност 306524,70 лв., навес -2 със стойност 4986,57 лв. и начислено изхабяване в размер на 681,42 лв. или остатъчна стойност 4305,15 лв., подобрене Навес 2 на стойност 4707,45 лв. и начислено изхабяване в размер на 376,56 лв. или остатъчна стойност 4330,89 лв.

Общо стойността по сметката е 393517,13 лв. и начислено изхабяване в размер на 78356,39 лв. или остатъчна стойност 315160,74 лв.

Вещото лице установява и, че разликата в отчетната стойност на сградите се дължи на обстоятелството, че в предоставената Оборотна ведомост за 2008 г. не са отразени начислените амортизации. Стойността на отчетната стойност на сградите към 01.01.2008 г. е 330901,42 лв. Общата стойност със земята е 420401,42 лв.

В декларация по чл. 17 ал. 1 от ЗМДТ за 2010 г. описана по-горе, задълженото лице е посочило стойността на придобиване на имотите.

В ревизионния акт е посочено, че за 2008 г. за периода 01.01.2008 г. отчетната стойност на имота не се променя и е в размер общо на 483017,13 лв.

С протокол № 7 от 28.02.2008 г. на Столична общински съвет. Съгласно чл.21 /1/ от ЗМДТ и съгласно чл. 17, ал. /1/ от Наредбата за определяне на размера на местните данъци данъчната оценка на недвижимите нежилищни имоти на предприятията е отчетната им стойност в сила за 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г.

С изменение и допълнение на ЗМДТ /ДВ бр. 95 от 01.12.2009 г./ съгласно чл. 21 от ЗМДТ /в сила от 01.01.2011 г./ и съгласно решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г. на Столичния общински съвет, с което се променя чл. 17, ал. /1/ от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-висока между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 4 от ЗМДТ данъчната оценка на сградите или на части от сградите се определя въз основа на базисната данъчна стойност на един кв. м. в лева по формулата.

Данъчната оценка е произведение от базисната данъчна стойност на един кв. метър площ в лева умножено по коефициент за местоположение; коефициент за инфраструктура; коефициент за индивидуална характеристика; коефициент за височина умножено по площта на сградата и част от нея в кв. метри.

Данъчната оценка на земята се определя съгласно формулата определена в чл 13 от ЗМДТ.

Данъчната оценка е произведение от базисната данъчна стойност на един кв. метър площ в лева умножено по коефициент за местоположение; коефициент за инфраструктура; коефициент за устройствена зона; коефициент за застроеност. умножено по площта земята включително и застроената площ в кв. м. Съдът приема за установено въз основа на заключението на вещото лице С., че данъчната оценка на склад /търговски/, е изчислен на стойност 742519,70 лв. при ползване на посочените в заключението стойности на показателите и коефициентите. Данъчната оценка на навес без оградни стени, е изчислен на стойност 222685,40 лв. Данъчната оценка на земята е определена на стойност 107904,00лв.

Съгласно Заповед №РД -09-2290/29.10.2007 г. на кмета на Столична община цитирана и в оспорения по делото РА, издадена на основание чл. 63 ал. 2 от ЗМДТ за 2007 г. за Район „Надежда/В.“, имотът на [фирма], попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

В акта е посочено, че дружеството не е подавало декларация по чл. 23 от наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяне от Столична община за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се ползват през годината. Със заповед № РД -09-3163/18.12.2007 г. на Кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми извършващи услуги по сметосъбиране и сметоизвозване за периода 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г., на основание чл. 24, ал. 6 от НОАМТЦУПСО.

Съгласно Решение № 87/28.02.2008 г. на Столичен общински съвет за нежилищни имоти на предприятия, за 208 г. по чл. 24, ал. 6 за нежилищни имоти на предприятия, чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване се дължи такса в размер на 7,80 %, разпределена както следва:

- 4,00 % върху отчетната стойност на имотите за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения;
- 3,80 % върху отчетната стойност на имотите за поддържане на чистотата на територията за обществено ползване.

За извършените от експертизата изчисления при база отчетната стойност на активите след приспадане на начислените амортизации и изчислените данъци и такси от ревизиращите, вещото лице в заключение е приложило и таблица, относно следващите се суми.

От правна страна, съдът намира следното:

Предмет на оспорване е РА №21-299/23.07.2012 г. съставен от гл.инсп. Е. А.

Й.. С този акт на Дружеството са доначислени местни данъци /ДНИ/ за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2011 г. общо 5151,53 лв., лихви върху тях 1235,14 лв., такса битови отпадъци /ТБО/ за същия период общо 16 716,94 лв. и лихви за закъснение върху тях 5092,10 лв. Цялото задължение по ревизионен акт възлиза на 28195,71 лв.

Установи се, че ревизионното производство е започнало със ЗВР № 21-058/21.02.2012 г. от главен инспектор П. И., която е определила екип в състав Р. И. Б. - гл.инсп. и Е. А. Й..

Материалната компетентност е делегирана на главните инспектори от Дирекция „ПАМДТ” от Кмета на Столична община, на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСУМА, вр.с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ в относимата към 2012г. редакция на закона и чл. 8, ал. 5 от ДОПК.

Съгласно [чл. 112, ал. 2 от ДОПК](#) ревизията може да се възлага от: 1. орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; 2. изпълнителния директор на Националната дирекция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. [ЗМДТ в чл. 4, ал. 5](#) определя, че кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2 от ДОПК](#), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - правомощията на териториален директор на НАП. Посочената разпоредба по категоричен начин изключва възможността кметът на общината да се приравни на изпълнителен директор на НАП, както и възможността той да упражнява едновременно правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2 от ДОПК](#) и на териториален директор на НАП. Поради това, кметът на общината не е компетентният орган, който да определи органа по приходите, възлагащ ревизии.

Правомощията на териториален директор на НАП се осъществяват от ръководителя на звеното за местни приходи в общината, тоест това е Директорът на Дирекция ПАМДТ. От справка с посочената по-горе заповед от 2008г. се установява, че кметът на Столична община е делегирал права на началници, главни, старши, младши инспектори и експерти, следователно той е иззел функциите на по- долустоящ орган, което е нарушение на нормата на чл. 10, ал. 1 от АПК.

Ревизионното производство се образува с издаване на ЗВР, която, съгласно чл. 112, ал. 1, т. 1 от ДОПК се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция.

По делото има заповед от 2011г., цитирана по-горе на името на П. И., която единствено е оправомощена като орган по чл. 112 от ДОПК от Директора на Дирекция ПАМДТ, а не от Кмета на Столична община.

По делото има и доказателства- Заповед №9301-67 от 04.05.2011г. на Директора Дирекция ПАМДТ/стр.6 от делото/, че Гл. инспектор Р. И. Б. е била надлежно оправомощена от Директора на Дирекция ПАМДТ да определи компетентен орган да извърши ревизията и издаде ревизионен акт на дружеството, т.с. с правомощията по чл.113 от ДОПК. Същата е посочена да извърши ревизията със ЗВР № 21-058 от 21.02.2012 г. Затова ирелевантно в случая е, че кметът на Столична община също е издал идентична заповед №

РД 15-1059 от 01.03.2012 г., с която е възложил извършването на ревизии на Р. Б. за срок от 01.03.2012 г. до 31.08.2012 г., тъй като тя вече е била надлежно оправомощена от Директора на „ПАМДТ“.

Затова съдът счита, че ЗВР и З. по делото имат необходимото съдържание съответно по 113 и чл. 119, ал.2 от ДОПК, издадени са от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, поради което РА не е нищожен на твърдяното от жалбоподателя основание, а именно липса на компетентност на органа издал оспорения РА. Заповедта за определяне на компетентен орган следователно е издадена от органа възложил. Преди датата на връчване на ЗВР, следва да се приеме, че са спазени и нормативните срокове за извършване на ревизията.

При горните съображения не се налага извод за нищожност на РА №21-299/23.07.2012 г. в оспорените части.

Р. акт и ревизионният доклад са обосновани с оглед представените о делото писмени доказателства и описани по-горе, касаещи определяне на таксата за битови отпадъци, декларации по чл.17 от ЗМДТ, искане за представяне на доказателства от ревизираното дружество. Жалбоподателят е имал възможност да се запознае с тях, което е и сторил вкл. и в настоящото съдебно производство. Поради това не е нарушено правото му на защита и не е налице твърдяното от него съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на РА.

От гореизложеното съдът прави извод, че процесният ревизионен акт е издаден при законосъобразно започнало ревизионно производство, образувано с цитираната заповед за възлагане на ревизия, няма допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на РА. Последният е постановен от материално компетентен орган, съдържа законоустановеното съдържание .

Относно съответствието на акта с материалния закон, съдът намира следното:

Предмет на правния спор, е не основанието за дължимост на определените данъци и такси, а техния размер, т.с. начина, по които се определя основата за тяхното начисляване.

По делото не е спорно, че касае за имот собствен на дружеството, представляващ земя и сграда, находящ се: [населено място], район „Надежда“, [улица]. Имотът е деклариран с данъчна декларация по чл. 17 ал.1 от ЗМДТ. Следователно дружеството е обвързано от декларираните от представляващия го обстоятелства и законосъобразно органът по приходите е определил задълженията за имота като за нежилищен такъв. Установи се от заключението на вещото лице по приетата ССЕ, а така също и от РА, че за данъчна оценка на процесните имоти , е взета стойността на активите посочена в декларация по чл.17 от ЗМДТ. Посочена е обща стойност 483 017,13лв. За 2007-2010г. вкл. и по протокол №7 от 28.02.2008г. на СОС. Данъчната оценка на недвижимите нежилищни имоти, какъвто е и настоящия, защото е собствен на предприятието, е отчетната им стойност. Решението на СОС е издадено именно в изпълнение на изикванията на чл.21, ал.1 от ЗМДТ в релевантната редакция и чл.17 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци. Съгласно [чл. 21, ал. 1 ЗМДТ](#) в приложимата редакция към

2010 г. данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а след изменението, което е в сила от 01.01.11 г. - данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2.

Съдът кредитира заключението на вещото лице в частта в която, същото сочи, че за счетоводни цели, отчетната стойност е стойността на актива, като от нея се извадят начислените амортизации. Съдът намира, че в тази част заключението е правилно, защото то напълно съответства на принципа за запазване на счетоводната политика - [чл. 4, ал. 1, т. 6 ЗСЧ](#), т.с. запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди. Затова намира, че жалбата основателна в частта, в която ответникът е определил вповече задължения за местен данък и такса битови отпадъци. Същата следва да се уважи в размера посочен от вещото лице на стр. 97 от делото. Затова съдът не дава вяра на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя за начина на изчисление на данък сгради и ТБО, според писмените му бележки от дата 17.10.2013г.

Дружеството е използвало услугата „сметоизвозване и сметосъбиране „ за периода на ревизията. Тези обстоятелства съдът прие за установени от Протокол за присъединяване, опис на протоколи за район „Надежда“ за периода от 2007-2011г., фактура за изплатени разходи от Столична община на съответните фирми, за периода 2007-2011г, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за периода 2007-2011г., констативни протоколи за същия период, обобщени констативни протоколи за периода 2007-2011г., съответно за „Консорциум АЕС-Х-Б.“, [фирма], [фирма].

Границите и районите, в които общината събира, извозва и обезврежда битови отпадъци в депо и поддържа чистотата на териториите за обществено ползване за периода 2007 г.- 2011 г., както и честотата на предоставяне на услугите са определяни с нарочни заповеди на кмета на Столична община. Имотите на жалбоподателя попадат в тези граници.

Установи се, следователно, че на дружеството е предоставяна услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване .Това се обосновава и от обстоятелството, че всички имоти, във връзка с които е определена такса битови отпадъци, са разположени в границите на районите, в действия заповедта на кмета на СО да се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане на депа за битови отпадъци за 2007 г.-2011г. Затова се приема и, че от представените писмени доказателствата по делото, включително и от заключението на ССЕ, безспорно се установява, че услугата по поддържане чистота на териториите за обществено ползване, е предоставяна.

От 01.01.2011г. се изчислява данък недвижими имоти на предприятията - по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка, определена съгласно приложение №2 към чл. 20 ЗМДТ. Новата уредба за деклариране на недвижимите имоти е релевантна и за определяне на такса за битови отпадъци, доколкото съгласно чл. 64, ал. 1 ЗМДТ таксата се заплаща от лицата по чл. 11 ЗМДТ, т.е. от данъчно задължените лица.

Съгласно [чл. 67, ал. 4 ЗМДТ](#) таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. По делото са приложени решения на СОС, с които се определят основите за определяне размера на ТБО.

Според разпоредбата на чл. 62 ЗМДТ за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се заплаща такса, размерът на която се определя по реда на чл. 66 с.з. за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба дейности.

Съгласно заключението на в.л. по назначената ССЕ, съдът споделя изводите и за ТБО за процесните периоди, съобразно таблицата на стр. 97 от делото-графи „сума за довносяне” както и „лихва”. За 2011 г.

Пи горните съображения и като не е приложил правилно материалния закон досежно базата на определяне на местния данък и таксата за битови отпадъци, ревизиращият орган е постановил незаконосъобразен акт, който подлежи на отмяна. Съдът следва да постанови изменение на РА съгласно заключението на вещото лице за периода 2007-2010г. за главница и лихви съгласно таблицата на лист 97 от делото. За пълнота следва да се посочи, че не следва да се изменя определената лихва в размер на 2011г. върху главницата от 2012,08лв., независимо, че вещото лице е посочило по-висок размер. Това е така, защото в противен случай би се влошило положението на жалбоподателя, за което съществува нормативна забрана. Не следва да се изменят определените за 2011г. в РА задължения за местен данък и ТБО, вкл. и досежно определената лихва върху ТБО, тъй като вещото лице правилно ги е посочило в същия размер, като в РА.

По разноските:

На осн.чл.161, ал.1, изр.1 от Д. на жалбоподателя се следват сторените и доказани по делото разноски, за които същият е представил списък по чл.80 от ГПК заедно с писмените бележки по делото. Същите са пропорционални на уважената част на жалбата и в случая възлизат на 286,12лв. за заплатена държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение за един адвокат по делото.

На осн.чл. 161, ал.1, изр.2 от ДОПК, на ответника се следват разноски за един адвокат по делото, съгласно представена фактура за заплатена сума на адв. П. или сумата от 349,75лв., съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Воден от горното, съдът

**Р Е Ш И :**

**ИЗМЕНЯ** по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], представлявано от управителя с адрес за призоваване [населено място], [улица][жилищен адрес]

Ревизионен акт № 21-299/23.07.2012 г. издаден от Е. А. Й. - главен инспектор в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична Община, мълчаливо потвърден от кмета на Столична община, като вместо установените в него суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци, определя като установено за данъчни периоди, както следва: А/данък недвижими имоти :за 2007г. данък за довносяне в размер на 519, 96лв. и лихва за довносяне в размер на 301,65лв., за 2008г. данък за довносяне в размер на 620,44лв. и лихва за довносяне в размер на 261,89лв., за 2009г.данък за довносяне в размер на 758, 74лв. и лихва за довносяне в размер на 219,92лв., за 2010г. данък за довносяне в размер на 729,23лв. и лихва за довносяне в размер на 132,76лв, Б/ такса битови отпадъци: за 2007г. такса за довносяне в размер на 2703,81лв. и лихва за довносяне в размер на 1546,95лв., за 2008г. такса за довносяне в размер на 2581,03лв. и лихва за довносяне в размер на 1089,45лв., за 2009г. такса за довносяне в размер на 3318,22лв. и лихва за довносяне в размер на 962,56лв., за 2010г. такса за довносяне в размер на 2877,80лв. и лихва за довносяне в размер на 524,34лв, като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК] в останалата оспорена част на Ревизионен акт № 21-299/23.07.2012 г. издаден от Е. А. Й. - главен инспектор в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, мълчаливо потвърден от кмета на Столична община.

**ОСЪЖДА** Столична община [населено място], [улица] да заплати на [фирма], ЕИК-[ЕИК], представлявано от управителя с адрес за призоваване [населено място], [улица][жилищен адрес] съдебно –деловодни разноски в размер на 286,12лв.

**ОСЪЖДА** [фирма], ЕИК-[ЕИК], представлявано от управителя с адрес за призоваване [населено място], [улица][жилищен адрес] да заплати на Столична община [населено място], [улица], съдебно-деловодни разноски в размер на 349,75лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщаването до страните и СГП.

**СЪДИЯ:**